

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo

Deres ref: 12/3333

Vår ref:

Dato: 30.12.2013

Høring - NOU 2013:10 Naturens goder

Innledningsvis vil vi trekke frem utvalgets konklusjon om at norske økosystemer generelt har en tilstand som setter dem i stand til å levere en rekke økosystemtjenester på en god måte. Dette er et godt utgangspunkt for å vurdere tiltak for fremtidig forvaltning av tjenestene i Norge.

Skog- og mineralindustrien representert ved Norske Skog, Borregaard og Norcem ønsker å understreke at Norges naturgitte ressurser er en forutsetning for verdiskaping i Norge.

Skogen i Norge leverer en rekke økosystemtjenester. For treforedlingsindustrien er skogen råstoffet for bransjens fornybare produkter. Det er viktig med et aktivt skogbruk som grunnlag for en industri som kan levere en rekke produkter basert på grønt karbon, framfor svart (fossilt) karbon. Aktivt skogbruk med fornyet satsing på planting vil bidra positivt klimamessig, samtidig som det bidrar positivt til industribygging i Norge. Vi har spesielt merket oss anbefalingen fra utvalget om utprøving av nye ordninger med betaling for økosystemtjenester for å øke skogvernet. Det er et interessant forslag å prøve ut auksjonering av avtaler om (permanent) vern av skog som i forhold til økosystemtjenester er mer verdifull.

Utvalgets leder har i sin særmerknad (17.5, side 388) understreket behovet for rammebetingelser for å utvikle skogressursen på en økologisk bærekraftig måte, som råstoff for en konkurransedyktig industri som kan utnytte denne ressursen til å lage produkter basert på grønt i stedet for svart karbon. Vi støtter denne tilnærmingen, og understreker at det er viktig at det tilrettelegges for aktivt skogbruk i Norge.

Utvalget bruker blant annet omtalen av mineralnæringen som begrunnelse for forslaget om at praksisen for grunnrentebeskatningen bør gjennomgås. Her har utvalget leder avgitt en meget velbegrunnet særmerknad (15.7, side 373), som vi gir vår fulle tilslutning.

I tilknytning til arbeidet med denne utredningen er det etablert en direktoratgruppe med representanter fra sektormiljømyndighetene som dermed kan ivareta sektorens interesser når det skal forhandles om byrdefordeling mellom sektorene. Vi finner det betenkelig at mens de øvrige sektorer er representert med sine "nærings"-direktorater, Vegdirektoratet, Fiskeridirektoratet, Statens Landbruksforvaltning etc er industrien er representert med Miljødirektoratet. Tilsvarende mener vi at man kan stille spørsmålstegn ved utvalgets sammensetning. Med så mange problemstillinger som knytter direkte an til utnyttelse av naturressursene, burde det vært tatt med flere representanter fra industriell virksomhet; f.eks. fra noen av de bransjene de undertegnende representerer. Det ville både bidratt til bedre balanse i utvalget og at flere synspunkter kom fram.

Utvalgets leder har i sin særmerknad (17.5, side 388) understreket at det er uheldig at ordet subsidie brukes om en tilpasset skatte- og avgiftspolitik. Vi støtter denne vurderingen og mener det er avgjørende at slike virkemidler brukes for å bidra til like konkurranseforhold mellom norsk industriproduksjon og industriproduksjon i konkurrentland. Et viktig eksempel på bruk av selektive virkemidler i europeisk sammenheng er innføringen av en CO₂-kompensasjonsordning i 2013. Ordningen har sitt utspring i en europeisk erkjennelse av at klimaproblemet er globalt. Skal klimatiltak være effektive, må nasjonale tiltak føre til globale gevinster. Om det ikke gjør det, står vi overfor en situasjon med karbonlekkasje (hvor virksomheter, og utslippene, flytter til land der regelverket er mindre restriktivt) slik at den samlede klimatilstanden forverres. Derfor har enkeltland anledning til å innføre en ordning som kompenserer for den kostnadsulempen det er å drive industriproduksjon i Europa med et kvotesystem før vi har et globalt system.

Med vennlig hilsen

Norcem

Norske Skog

Borregaard

Per Brevik

Carsten Dybevig

Tuva Barnholt